

ΜΙΑ ΣΜΥΡΝΙΑ

Παραδοσιακό: Μικράς Ασίας

Μια α Σμυρ ν ν ν ρνιά η μια Σμυ ρνιά στο πα ρα θύ ν ν ρι
με ε πα α α ρά α με πα ρά πο νο στα χεί ει ει λη

πό ο τι ζε βα σι ι ι λι ι ι ι κό κα λέ μαύ ρα είν'τα μά τια π'α α α γα α α α πό ω ω

Μια Σμυρνιά,
μια Σμυρνιά στο παραθύρι
με παρά-,
με παράπονο στ' αχείλι
πότιζε βασιλικό, καλέ,
μαύρα είν' τα μάτια π' αγαπώ.

Πότιζε,
πότιζε και μαντζουράνα
άσπρη μου,
άσπρη μου παχειά σουλτάνα
πότιζε βασιλικό, καλέ,
μαύρα είν' τα μάτια π' αγαπώ.

Και της γύ-,
και της γύρεψα κλωνάρι
άχ να μου,
αχ να μου 'κανε τη χάρη
να το βάλω φυλαχτό, καλέ,
μαύρα είν τα μάτια π' αγαπώ.

Στου βοριά,
στου βοριά το μπαλκονάκι
γειά σ' αγά-,
γειά σ' αγάπη μου Ρηνάκι
στρώσε μου να κοιμηθώ, καλέ,
αύρα είν' τα μάτια π' αγαπώ.

Βάλε και,
βάλε και για μαξιλάρι
ποιά έχει τη,
ποιά έχει τη δικιά σου χάρη
τα χεράκια σου τα δυό, καλέ,
Σμυρνιοπούλα σ' αγαπώ.